

„Erről pedig mit gondoltok? Megyek, Uram, de...”

Előfohász: „Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól (Ef 1,2).” Ámen.

Kezdő ének: 32:1-2: „Ó, mely boldog az oly ember életében...”

Köszöntés: „Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára. Szemem állandóan az Úrra néz,... (Lk 9,62; Zsolt 25,15a).”

Előima

Köszönjük Úr Jézus Krisztus, hogy Te nem visszafordultál az útról, amit az Atya felőled tervezett, hanem végigjártad értünk, bűnösökért. Köszönjük, hogy Te vagy az élő reménység, hiszen nem jegyzeteket készítettél rólunk, hanem megismerttetted velünk az Atya szeretetét. Dicsérünk, hogy nem hagytál vakvágányon futni, vesztünkbe rohanni, hanem megtaláltad az utat felénk. Ma, kérünk, Te gondozd ezt a drága szőlőt, hogy mindenkinek legyen lehetősége benne dolgozni. Kérünk, vedd el a méltatlanság érzését, ápdold szegényes voltunkat, hogy az az egység, amit Te munkálsz, az jelen legyen közöttünk, bennünk és általunk. Bocsásd meg késésünket, javíts a szavak, életek és megnyilvánulások kultúráján, hogy közöttünk semmi se úgy legyen, mint a világban. Hadd építsünk ma is a próféták és az apostolok szolgálatára, hogy meg tudjuk fejlődünk-e ebben a böjti időszakban. Hadd találjon bennünket szíven az evangélium, és hasson ott, ahol barázda, rés és nélkülözés van. Jöjj megelevenítő Szentlélek és cselekedj, hogy Igéd ne szóljon hiába. Ámen.

Textus: Máté evangéliuma 21,28-32

„Erről pedig mit gondoltok? Egy embernek volt két fia. Az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj el, dolgozz ma a szőlőben! 29 Ő így felelt: Nem akarok. Később azonban meggondolta magát, és elment. 30 Azután a másikhöz fordulva annak is ugyanezt mondta. Ő azonban így felelt: Megyek, uram. De nem ment el. 31 Ki teljesítette a kettő közül az apja akaratát? Azt felelték: Az első. Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy a vámszedők és a parázna nők előttetek mennek be az Isten országába. 32 Mert eljött hozzátok János az igazság útján, de nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti azonban ezt látva még később sem gondoltátok meg magatokat, hogy higgyetek neki.”

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Izráel népe megváltozhatatlan elsőbbséget élvez Isten üdvtervében.

Ahogy Pál apostol kérdez: „Mi a zsidó előnye?” majd megválaszolja, abból nyilvánvaló, hogy „elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta igéit (Róm 3,2).” De sajnos

ebből az elsőbbségből elbizakodottság lett, pedig hányszor le van írva, kőbe van vésvé: „ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor...”. (IIMóz 19,5) Aki elfogadta a tíz ígét, a törvényt, annak kötelességei voltak és vannak Izráelben, és az valóban mint hitvalló szolga Isten elé állva naponként mondta: „Megyek Uram!” Sőt a tíz ige Isten akaratának az elfogadását is jelentette. Tehát, aki erre igent mondott, nagyobb felelősséggel szolgált, mint az, aki nem ismerte az Úr akaratát. Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja pedig szavahihető szolgákat alkalmazott. Keresztelő János szolgálata ezt tolmácsolta „Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa.” (Mt 3,2) Jézus Krisztus szolgálata semmiben sem tért el a Keresztelő Jánosétól: „Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 4,17) Mi a baj Izráellel? Hol és mit kell orvosolni, hiszen ez a nép mindig ment és csinálta, ami rá volt bízva. Éppen ez az. Ment és csinálta, de milyen szívvvel? Jézus ebben a fiúban azt látja, aki Keresztelő János szolgálatát elutasítja, de a törvénynek vígan bólogat, majd végül két szék között találja magát, mert elértéktelenedik életében az Ige és az Úr követése. Kiüresedett életek állhatnak a nagy szavak mögött: „Megyek Uram!” Elfáradt és belefáradt szolgák állhatnak a nagy szavak mögött: „Megyek, Uram!” Ez Jézus utolsó hívása a hithű zsidók felé. Több nem hangzik el Máté evangéliuma szerint. Az istenhívők még nem mondták ki teljesen a nemet, azt majd Jézus keresztre emelésével teszik meg. Még időben vagyunk és Jézus utolsó próbálkozása még mindig hangzik, de szerinte már a Keresztelő Jánoshoz való viszonyulás megmutatta a válaszvonalakat. Jézus nem megrázó és megrendítő ütést akart mérni a zsidó közösségre. A Mester nem fenyegetőzik, csak hív: „Térjete meg!” Amikor az igenlő embert Isten fel akarja rázni, akkor éppen a tettei és szavai összhangba hozásáról beszél. Tényként közli: Valami nem jó. Az egyik oldalon ott van a kimondott szó, a másik oldalon a véghez vitt tett. A kettő valahogy nem ül. Drága testvérek! Talán mi is azt valljuk, könnyebb annak, aki valamikor már nemet mondott, majd megbánta és megtért. Nehezebb az öngazultaknak. Talán azt

gondoltunk és ma is hiszünk abban, hogy a hit dolga bennünket érint, nekünk kell érte valamit tenni és cselekedni. A hit dolga bizonyágtétel. Már valaminek a következménye, nem pedig teljesítmény. Nem bennünket épít, hanem mások felé szolgál, mégpedig hálaadással. A világban van elültetve az Úr szőlője, és a szőlőben mások is szolgálnak. Sok keresztyén azt hiszi, hogy csak maga van a szőlőben és minden rajta áll vagy bukik. Márta szorgossága él benne, de a szőlő az Atya tulajdona. Az ilyen embernek a saját elképzelt hitbeli világából kell megtérnie. A szőlő és a szőlőmunkás nem ez, mondja Jézus. A szőlősgazda nem ezért hívott el. Nem azért, hogy mindenre igent mondj és közben semmit se tégy. A szőlőben az életet kell plántálni. Menj a szőlőbe a nap hevét jelenti, a folyamatos öntözést, a vad hajtások levágását, azt a döntéshozatalt, hogy kapálsz, ültetsz, irtasz vagy gyomlálasz. Igen, nehéz, de nem tőled függ. Isten utánunk jött, testünkbe költözött, a mélységet járta meg, a szőlőben ölték meg, mert félték tőle, rettegetek az örököstől, pedig az örökös nem forradalmat akart, vérengzést, hanem értelmes életet, vigasztalást, bátorítást hozott a sötétségben ülő népnek. Drága Testvérek! Nem szabad csak önmagunkra gondolni. Ez bűn. Keresnünk kell a szőlőben a szolgákat. Nem lenézni, megvetni, bemocskolni, hanem keresni kell a szőlőben a társakat. Másodszor, keresnünk kell a szőlőben szőlőt és hűséggel, reménységgel gondozni. Könnyebb annak, aki mindig mindenre engedelmes gyermekként igennel válaszolt. Könnyebb annak, aki... Nem igaz, mindkét fiúnak nehéz volt, mert mindkettőnek meg kell térnie a saját útjáról. Előbb vagy utóbb az embernek lépnie kell. De Jézus a második fiú esetében szinte elsírja bánatát, hogy még később, még az utolsó pillanatban sem nem tapasztalható a változás. Nincs gyümölcs, csak megfeszített maradék erő ígérete, hogy higgyetek neki. Nincs élet, csak beteljesületlen szavak, hogy higgyetek neki. Nincs valóság, csak képzelt életmód, hogy higgyetek neki. Krisztus az Atya módja és rendje szerint kimondta: „Legyen világosság!” Ő a sötétségből hívott ki. Isten teljessége Krisztus, nem mi. Megváltottak vagyunk, nem megváltók. Akik testvérekké lettek, nem mindegy,

hogyan honnan hová jutottak el, az a lényeg, hogy Jézushoz tartoznak. Hittel akarunk építkezni, az atyák hitét emlegetjük, de a Jézus Krisztusban való hit nem dobog a szívünkben? Hol vagyunk? Nem rajtunk áll vagy bukik... Még később sem... Nem... Erre az életre Isten mond határozott nemet. A gazdán, a hívón, az Istentől függ... Mindenkinek adva van a lehetőség. Elrejtőzni Jézus sebeiben jelenti az igazi átadást. Hiába, mindhiába, később sem... - mondja Jézus, és végül elsiratja Jeruzsálemet. Drága Testvéreim! Erről pedig mit gondoltok? Ámen.

Utóima:

Köszönjük Urunk, hogy „az Általad vetett szilárd alap megáll, amelyre ez van pecsételve: „Ismeri az Úr az övéit,... (II Tim 2,19).“ Kérünk, „ismertesd meg velünk, melyik úton járjunk, mert hozzád vágyódik lelkünk (Zsolt 143,8b).“ Megvalljuk, annyiszor mondtuk már: „Megyünk Urunk!“, de nem cselekedtük. Csak bűnbánó szívvel szólhatunk önmagunkról, pedig Te „felkaroltad szolgádat, Izráelt, megemlékeztél irgalmadról, amit kijelentettél az atyáknak Ábrahámától kezdve minden utódjának mindörökké (Lk 1,54-55).“ Urunk érv utó bennünket, nézz fel vagy le oda, ahol éppen vagyunk, és szólíts meg, bennünket Nikodémusokat: „Újjonnan kell születnetek!“ Siess, jöjj be hozzánk, szállj meg a mi házunkban, és taníts meg a legnagyobb felismerésre, hogy „nincs különbség zsidók és görögök között, mert mindenkinek ugyanaz az Ura, és Te bőkezű vagy mindazokhoz, akik segítségül hívják háromszor szent neved, mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni (Róm 10,12-13).“ „Urunk, az ég Istene, Te cselekedj a lelki Izráel életében, gondozd ezt a szőlőt, hogy Aki kihoztad a sötétségből és világosságra hívtad el, valóban megérezze szívhez és lélekhez intézett szavaid. Kérünk, mondd atyai szeretetedből: „A te utódaidnak adom ezt a földet (IMóz 24,7)!“ Légy áldott, hogy mindig szólsz, mindig intesz, mindig mondd a magadét. Bocsásd meg, hogy nem halljuk, pedig nem mindenki, aki azt mondja „Uram, Uram“ megyen be a mennyek országába. Kérünk Istenünk, ne legyen számunkra késő és később. Jézus Krisztus Golgotai kereszted súlya hadd hatoljon be oda, ahol másnak nincs ereje. Hass ránk, szólj ránk, hogy élet és lélek legyen mindaz, amit mondunk és teszünk. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is (Lk 12,34).“

Áldás: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal (II Kor 13,13)!“ Ámen.

Záró ének: 42. zsoltár 7. verse: „Én lelkem, mire csüggedsz el...“